

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عَهْدَ نَامَةُ حَضْرَتِ عَلِيٍّ (ع)

بِإِنْسَانِ مَسِيحِيَّانِ

۰ کوشا شهناز محمدخانی

۰ تهران: گلمند فروردین ۱۳۷۹

۰ محسن جعفری مذهب

در موزه کاخ چهلستون اصفهان، طوماری است به طول ۶ متر و ۸۷ سانتی‌متر و عرض ۵/۵ سانت و بر پوست که با خط کوفی صورت عهده‌نامه‌ای است که امیرالمؤمنین علی (ع) بامسیحیان جنوب عراق در محل دیر حرثیل ذوالکفل (ع) منعقد کرده است. مسیحیان نامبرده در این سند عبارتند از: عاقبه سید عینیانشون این جنون، ابراهیم راهبه عیسی انسف و چهل نفر دیگر از مسیحیان.

مهمنه‌برداری نکننی که این سند برای ما مطرح می‌کند اصلات آن است. اصولاً اصلات هر سند را می‌توان به سه راه بسته اورد:

۱- روش سندشناسی: در این روش ماده خام سند (قلم یا کاغذ)، روش ساخت آن، بعد آن، محل چسبانده شدن آنها برای ایجاد طومار، چسب مورد استفاده قلم نگارش، مرکب و جوهرهای رنگی روی آن، مهرها و طغراها... مودود بررسی قرار می‌گیرد. این روش فقط با دستیابی و نمونه‌برداری از اصل سند قابل پژوهش است که معمولاً موزه‌ها و جمجمه‌ها اجازه چینن کاری را به پژوهشگر آزاد و مستقل نمی‌دهند. از آنجا که اصل سند را ندیده‌ام در این روش نامهای تاریخی و چهارفاصلی مورد اشاره و نیز اوزان و مقادیر به کار رفته و گاه‌شماری سند می‌تواند راهی می‌رساند.

۲- روش تاریخی: در این روش نامهای تاریخی و چهارفاصلی مورد اشاره و نیز اوزان و مقادیر به کار رفته و گاه‌شماری سند می‌تواند راهی به شناخت اصلات سند به پژوهشگر نشان دهد.

۳- روش ادبی: در این روش مقایسه این سند با استاد مشایه و همزمان، ترکیبات ادبی، واژه‌های خاص بکار گرفته در سند مورد پژوهش قرار می‌گیرد.

سند مورد بحث دارای ۵ متن متفاوت می‌باشد که باید ۳ روش فوق را درباره هر کدام از آنها به کار برد:

۱- سند اصلی منعقده در سال ۴۰ هجری که اکنون مفقود است و رونوشتی از آن موجود می‌باشد که سند مورد بحث ماست. از سرنوشت سند اصلی پس از تهیه رونوشت حاضر اطلاعی در دست نیست.

برخلاف نامه‌های منسوب به آن زمان، نام کاتب در پایان سند نباشد و شهود نیز بر آن صحنه نباشد. پاتریاک (بطريق) نسطوریان در میان زمان مارجوریس بود که در سال ۳۷ هجری (۹۷۲ یونانی) به رهبری رسید و در سال

۵ هجری (۹۹۲ یونانی) درگذشت و در میان به خاک سپرده شد^۱ و عجیب که نامی از او در این سند نیست.

۲- سند موجود که به خط کوفی جدید نوشته شده احتمال خارد در قرن پنجم یا ششم رونویسی شده باشد.

هیچ شاهدی بر این کتابت موجود نیست.

۳- زیرنویس خط کوفی با مرکب قرمز با خط نسخ متحابی به ثبت است که شاید در قرن ۹ یا ۱۰ نوشته شده باشد.

به گمان این نگارنده بعض شهود پایان سند که به اصل سند موجود الحق شده می‌باشد همزمان با این نوشته باشد.

۴- ترجمه ترکی شهانی که در زیر متن جدید عربی آمده احتمالاً به قرن ۱۱ و ۱۲ مربوط می‌باشد. اشاراتی به آنچه می‌تواند شهان نشانه نوشته شدن آن در کشور عثمانی باشد.

۵- متن الحاقی ابتدا و انتهای سند که شامل متون و شهود است عمدتاً متعلق به قرن ۱۴ هجری می‌باشد که بیشتر به زبان فارسی است.

دوی هم رفت، اگر این سند متعلق به سده اول هجری نیز نبوده باشد که نیست - اما به عنوان سندی چندصد ساله ارزش پژوهش بیشتر دارد. امید است گردآورنده با ترجمه کامل متون عربی و ترکی، و پژوهش درباره شهود و واژه‌های به کار رفته در سند آن را در قالب کتابی تحقیقی به پژوهشگران عرضه نماید و سال مبارک امام‌علی (ع) را دستمایه برداختن به این امر نماید. ناگفته نباید گذشت که چنین ترجمه فارسی و انگلیسی سند در ابتدا و انتهای این کتاب کم حجم (۱۴ صفحه‌ای) و نفسی آورده شده است.

بنوشت:

۱- انجلا بطلکه کوسی المشرق، نوشتہ عمرو بن متی، زم ۱۸۹۶، ص ۵۷.